

Hăituiți de cuvinte

Camelia Ardelean

Când suntem hăituiți și de cuvinte,
Tranșați în „adevăr” sau „ficțiune”,
Lipsiți de-un firicel de rațiune,
Ciocnim paharul plin cu jurăminte.

Purtăm la gât doar talismanul vorbei,
Atingerea-i de gheață, ca oțelul.
Ea se strecoară-n jur, precum prâsnelul,
Și chiar imită-nțepătura cobrei.

Dar așezând noi fraze pe tocilă -
Țepușe vii, un armament - dezastru,
Nu ne-nălțăm spre un benefic astru,
Ci ne-atacăm pe noi, c-o escadrilă.

Nu pierdem bătălia, ci războiul,
Săpându-ne în lut, de-acum, morminte,
Dar scufundați în mâl cu luare-aminte,
Toți tragem după sine-n van noroiul...